

Foto: fag press/Michael Højter

Når nu alle gerne ser, man arbejder længere...:

Jeg bliver ved!

50 år: Et 50-års jubilæum er efterhånden et særsyn i SKAT. Når det endda er et medlem af Dansk Told & Skatteforbunds hovedbestyrelse, der kan fejre det, falder det næsten uden for den statistiske sandsynlighed. Men Christian Balle Hansen har aldrig været bange for at gå mod strømmen.

Han gør lige netop det, som regeringen og et bredt udsnit af de politiske partier ønsker: At man bliver længere på arbejdsmarkedet og ikke vælger at gå på pension, når man er i begyndelsen af 60'erne.

Men i SKAT føler han mest af alt, at ledelsen helst ser, at kolleger på hans alder tager deres afsked – hellere før end siden.

"Det virker utroligt, at finansministeren og regeringen vil have, vi skal være længere på arbejdspladsen – mens SKAT har haft travlt med at få kolleger på min alder ud, fordi "vi bedst kan undværes". Og det skrider til himlen, at man behandler seniorer på en måde, så de vælger at gå", siger Christian Balle Hansen.

Den 1. juni var det 50 år siden, Christian for første gang gik ind ad døren som ny toldelev ved Vejle Toldkammer – og stik imod trends og statistikker møder han fortsat på arbejde hver dag ved SKAT København. Også selvom der til

efteråret vil stå 68 år på fødselsdagskortet.

Fra Vejle til København

Springet fra den verden, Christian trådte ind i på toldkammeret i fødebyen Vejle i 1961 – dengang et af de mindre i provinsen – og til SKAT København, som i dag er landets største skatteceter, fås næppe meget større.

Han blev ansat i det "rigtige" toldvæsen – hvor told var told, skat var noget i kommunerne, og momsens lå flere år ud i fremtiden.

Undervejs gennem de 50 år har Christian da også arbejdet med et bredt udsnit af de traditionelle toldopgaver. Da Danmark kom med i EF i 1973, kom han f.eks. over på EF-kontrollen med landbrugsstøtteordninger og restitutioner.

I 1994 kom Christian til at arbejde med bobehandling, og den arbejdsopgave har han været på indtil nu. Siden 2009 har han derfor hørt under Sagscenter Erhverv i Nordjylland, men er nu blevet overflyttet til indsats i København i forbindelse med, at bobehandlingen skal flyttes til Høje-Taastrup.

"Jeg ville gerne have jubilæum som Københavner", siger Christian med glimt i øjet – og tilføjer, at det trods alt er her, han har arbejdet siden 1963.

Af Ole Pedersen - op@dts.dk

Fra bønne-møde til hovedbestyrelse

Et par uger efter starten som elev i Vejle stiftede Christian første gang bekendtskab med foreningskulturen i toldvæsenet. Han blev kaldt ind til toldforvalteren – den stedlige, alfaderlige chef – som ville høre, hvordan Christian befandt sig. Der faldt dog også lige en bemærkning om, at der var en forening, som toldforvalteren meget gerne så, at unge Christian meldte sig ind i.

”Jeg troede, det var Den danske Toldetatsforening (en af de foreninger, der i dag er blevet til Dansk Told & Skatteforbund, Red.), men det viste sig at være Toldvæsenets Kristelige Forening. Så jeg kom både til bønne-møder og kaffe-bord”, fortæller Christian med glimt i øjet.

Det varede dog ikke længe, inden han også havde meldt sig ind i Toldetatsforeningen, og da Christian kom på Toldskolen i København i 1963, blev han valgt til talsmand for sit hold. Den første sten til karrieren som tillidsrepræsentant var lagt.

I 70'erne blev Christian valgt som tillidsrepræsentant i København og kom i bestyrelsen for den daværende 2. Kreds i Toldetatsforeningen. Den faglige karriere blev dog sat på stand by i 1985, da han kom i et lederudviklingsforløb.

På et tidspunkt efter årtusindskiftet, hvor Christian flere år forinden var udtrådt af ledelsesorganisationen i forbindelse med en af de utallige strukturomlægninger, stod de og manglede en tillidsrepræsentant for afdelingen.

”Ingen meldte sig – og jeg mente da ikke, det kunne være rigtig, at vores afdeling ikke skulle være repræsenteret i bestyrelsen, så jeg kom med i bestyrelsen ved det daværende Frederiksberg og har været med siden.”

Da Dansk Told & Skatteforbund ændrede struktur efter kongressen i 2008, fik Kreds VI i København to pladser i forbundets hovedbestyrelse, og som næstformand i kredsen kom Christian derfor også i hovedbestyrelsen.

”Jeg mener selv, jeg er med til at gøre en forskel – og det gør den øvrige bestyrelse heldigvis også. De vil gerne have, at jeg bliver ved”, siger Christian, som derfor stadig har mod på det faglige arbejde.

”Jeg synes stadig, det er interessant”, understreger Christian – som kan trække på en lang og bred erfaring i tillidsrepræsentantarbejdet.

Som et godt råd til sine kolleger opfordrer Christian da også til, at man får lavet en klar aftale med sin leder om betingelserne for tillidsrepræsentantarbejdet – og få gennemført en MUS, der kommer hele vejen omkring.

”Men ledelsen er desværre ikke altid klædt godt nok på – bl.a. fordi lederudviklingen er skåret væk”, mener Christian – og peger på, at det først er nu, at man er begyndt at erkende, der har været et tomrum omkring ledelsesudviklingen siden 2005.

”Og så skal man som tillidsrepræsentant huske, at det handler om samarbejde med et smil på læben – og ikke mindst altid at være godt forberedt til en forhandling”, understreger Christian.

Andet end jobbet

Sideløbende med jobbet har Christian gennem årene undervist en del i forskellige sammenhænge. Dels internt – men også eksternt i centralorganisationen CO II og i hovedorganisationen FTF, hvor Christian i en årrække var en af de faste FTF-instruktører på tillidsrepræsentantuddannelsen. Det førte bl.a. til, at han fik en voksenpædagogisk instruktøruddannelse hos FTF.

”Det gav en god ballast”, fortæller Christian – som gennem årene har været med til at ud-danne tillidsrepræsentanter fra mange af de forskellige fagforeninger under FTF.

Christian peger da også på, at muligheden for at forene arbejdet med andre opgaver, som løbende har givet ham en personlig udvikling, har været med til at gøre, at han stadig synes jobbet hos SKAT er interessant.

Erfaringerne fra det mangeårige foreningsarbejde bruger han i dag også som formand for Hørsholm almene Boligselskab, som råder over ca. 2.000 lejemål.

At han skulle blive på jobbet så længe, havde Christian ikke forestillet sig. Ikke sjældent har han set kolleger, som blev, til de blev 70, men som så døde kort tid efter pensioneringen.

”Måske fordi der ikke var andet, der fyldte hos dem”, reflekterer Christian.

Men som et aktivt menneske har Christian stadig mange jern i ilden – og derfor har han heller ingen aktuelle planer om at gå på pension.

“

*Det skriger til himlen,
at man behandler
seniorer på en måde,
så de vælger at gå.*

”